

вать на челоуѣцы-те за да приближавать при
тѣхъ, правда-та, и щедрость-та.

822. Една повѣсть казва ся стара (вѣтха)
когда-то е веднаждь приказала.

823. Въ настояще-то время да възвни нѣ-
кой ученіе-то си и искусство-то си, равно е,
като бы ималъ бисеры и да ты хвърли нароч-
но за да ги загуби.

824. Не жаловайся за ради свѣта, поне-
же коя добрина можешъ да ожидавашъ отъ
него? зашто-то когда сами-те Царіе страж-
дать какво спокойствіе може да има сиро-
махъ-а? ако убо ты желаешъ спокойствіе-то
ще го получишъ слѣдъ смерть-та.

825. Кой-то има добродѣтель, защищава
добродѣтель-та, какъ-то и елмазъ-а очисти ел-
маза; оный пакъ покровителствува добродѣ-
тель-та, кой-то я е възлюбилъ, и крые погрѣ-
шки-те на други-те.

826. Добродѣтель-та не е вече на свѣ-
та, зашто ся е взелъ медъ-а пакъ са остави
само пчели-те.

827. За мало е почтеніе оный пріятель,
кой-то чини ласкателства.

828. Можели быхмѣ да поживѣмѣ благо-
получно ако ласкателства-та не быха полагаемѣ
препятствіе посредь.